కథా కౌముది

అపురూపం

డా.లక్ష్మీరాఘువ

కౌముది - రచన నిర్వహించిన కథల పోటీ(2017)లో బహుమతి పొందిన కథ

"రత్నా! ఒక్కసారి నీవు లాకర్ నుండీ తెచ్చిన బ్యాగ్గు తీసుకు రా "

"ఇప్పుడెందుకులే అత్తయ్యా" రత్న అంది అత్తయ్య శారదమ్మ తో

"ఒక్కసారి నీకు చూపెట్టేస్తాను..."

"వద్దు అత్తయ్యా రజనిని రాన్నివ్వండి. ఇంకెన్నాళ్ళు? ఐదారు రోజులలోపు మన దగ్గర వుంటుంది"

"కాదమ్మా రత్నా, నేను కూడా చూసి ఎన్ని రోజులైందో...ఒకసారి చూసి అన్నీ సమానంగా ఇచ్చేసాననుకో..నా బాధ్యతా తీరుతుంది."

"అత్తయ్యా అలా చెయ్యద్దండి. మొదట రజితకు చూపించండి. తనకు ఏది నచ్చుతుందో అది తీసుకోన్నివ్వండి మిగిలింది నాకు...అంతే కదా"

"అది ఇష్టపడిన వన్నీ దానికి ఇచ్చేసానంటే తనకూ నీకూ సమానంగా ఎలా పంచగలను?? కోడలిగా వారసత్వంగా పొందాల్సిన దానివి నువ్వు... కొన్ని వస్తువులు నీకే చెందాలి, అందుకే మొదట నేను చూసి ఏది నీకివ్వాలో నిర్ణయిస్తాను...."

ఇక విధిలేక లేచి సంచీ తేవడానికి లోనికి వెళ్ళింది రత్న.

డెబ్బై ఏళ్ళ శారదమ్మ ఈమధ్య తరచూ అనారోగ్యం పాలవుతూంది. కోడలు రత్న మంచిపిల్ల కాబట్టి అత్తగారిని చక్కగా చూసుకుంటూ వుంది. శారదమ్మ కూతురు రజిత పెళ్ళైన తరువాత అమెరికా వెళ్లి ఆరేళ్ళవుతూవుంది. రెండుసార్లు ఇండియాకి వచ్చి వెళ్ళింది. గత రెండేళ్లుగా రాలేదు. ఫోనులో మాట్లాడినప్పుడు రజిత తో చెప్పింది రత్న 'ఒకసారి వచ్చి అమ్మను చూసి వెళ్ళమ'ని

అందుకని రజిత ఈ సారి అమెరికానుండీ వస్తోంది కూతురు శ్రావ్య తో కలిసి. వాళ్ళు వస్తారని తెలిసి నాటి నుండీ తన దగ్గర వున్న వెండీ, కొద్ది బంగారూ కూతురికీ, కోడలికీ పంచి ఇచ్చేయ్యాలని నిర్ణయానికి వచ్చేసింది శారదమ్మ. రత్నను లాకరు లోని తన సంచీ తెప్పించుకుంది. అది తెరిచి సమానంగా రెండు భాగాలు చెయ్యాలని చెబుతున్నా రత్న ముందు ఆడబిడ్డ నే ఎంచుకుంటే బాగుంటుందని అభిప్రాయ పడుతూంది..

సంచీ తీసుకుని వచ్చిన రత్నతో ఒక పెద్ద ప్లేటు తీసుకుని రమ్మని చెప్పింది. రత్న తేగానే దానిలోకి సంచీలోని సామాన్లను గుమ్మరించింది. వెండి మరచెంబుతో సహా గలగలా పడ్డాయి. అందులో వున్న చిన్న పర్సుని ఒక పక్కగా పెట్టి " ఇందులో కొద్దిగా బంగారం వుంది రత్నా, మాకు వచ్చే జీతాలతో బంగారం కోనేంత స్తోమత వుండేది కాదు. చేర్చుకున్న కొద్ది బంగారమూ రజితకు పెళ్ళిలో ఇచ్చాము. నీ పెళ్లి కి మాత్రం ఒక చైను, కమ్మలూ మాత్రమే పెట్టగాలిగాము" అంది.

"అత్తయ్యా మనలాటి మధ్యతరగతి కుటుంబాలలో బంగారం కంటే విలువైన అనురాగ,ఆత్మీయతలు వుంటాయి. అవి చాలవా"అంది రత్న.

ప్లేట్లో వున్న వెండి సామాను తీసి చూపుతూ

"ఈ మరచెంబు మా అత్తగారు నాకు ఇచ్చినది దీన్ని నీకు ఇస్తాను తరాలుగా మన ఇంట్లోనే వుంటూంది. ఈ చిన్నిగౌరీ శంకర పీటం కూడా మనింట్లో పండగలప్పుడు గణపతిని పెట్టి పూజ చేస్తాము..ఇది నీకే ! ఈ పంచపాత్ర, అర్ఘ్య పాత్ర మా నాన్నగారు మా ఆయనకు ఇచ్చింది. వెండి చెంబు కూడా ఇచ్చారు కానీ ఏదో అవసరానికి అమ్ముకున్నాము. మా ఆత్తగారు ఇచ్చినవి మాత్రం అమ్మేయకుండా కాపాడాను.ఇవన్నీ నీకు చెందాల్సినవి.

మిగిలిన ఈ నాలుగు వెండి గ్లాసులూ, ఉగ్గు గిన్నె, ఈ చిన్ని కలశం చెంబు రజితకు ఇస్తాను...ఈ ఉగ్గుగిన్నే కావాలని ఎంత సతాయించానో మా వారిని...ఇక ఈ వెండి తట్ట రజిత అన్నప్రాసనకు మా నాన్న గారు ఇచ్చింది. ఇవన్నీ రజితకే, ఇలా అయితే మీ కిద్దరికీ సమానంగా ఇచ్చినట్టు వుంటుంది. ఈ రెండు రకాలూ రెండు కవర్లలో సర్దు" అంటూ చిన్ని పర్సు తీసి తెరిచింది శారదమ్మ

"ఇంటి ఖర్చులకు ఇచ్చిన డబ్బుతో పొదుపుచేసి రెండు జతల బంగారు కమ్మలు తీసి పెట్టాను మనవరాళ్ళ కు ఇద్దామని. ఒకటి శ్రావ్యకూ, ఇంకోటి నీ కూతురు శ్రావణికి, అంతమాత్రమే నేను ఇవ్వగలిగేది"

"మీరు ఏదైనా ఇవ్వాలని ఎప్పుడూ కోరుకోలేదు అత్తయ్యా. మీరు ముందు చూపుతో కష్టపడి పొదుపుచేసి మాకిచ్చే ప్రతిదీ అపురూపమే" తృప్తిగా అంది రత్న.

పర్సులో నుండీ ఒక చిన్న వెండి డబ్బీ తీసి దానిని రత్నకు చూపింది శారదమ్మ.

అందులో నక్షత్రం లా మెరుస్తూ వున్న చిన్ని బిళ్ళ!!

దానిని చేతులోకి వేసుకుని చూపితే అది కెంపులూ, పచ్చలూ పొదిగిన బిళ్ళ!! చిన్నదే అయినా చాలా ముచ్చటగా వుంది.

"ఈ జడ బిళ్ళ కోసం వారం రోజులు ఏడ్చి కొనిపించు కున్నాను మా నాన్న దగ్గర...దాన్ని తలపైన చిన్న జడతో బిగించి కింద జడకు మల్లెమొగ్గల పూల జడ వేసుకుని పట్టు పావడా తో ఎంత మురిసి పోయానో చిన్నప్పుడు..." ఆనందంగా చెబుతున్న అత్తగారిని సంతోషంగా చూసింది రత్న ఎంత వయసు వచ్చినా అలనాటి జ్ఞాపకాలు ఎంత అపురూపమో గదా అనుకుంటూ!

"ఈ బిళ్ళ రజితకు ఇవ్వడం కన్నా నీకు ఇస్తే నాకంటి ఎదురుగా వుంటుంది అనుకుంటున్నా..రజిత చిన్నప్పుడు పెట్టి మురిసాను. ఇప్పుడు నీ కూతురు శ్రావణి కి వుంచేసుకుందాం. ఈ రెండు కవర్లూ ఈ పర్సూ మళ్ళీ సంచీలో నే పెట్టి దాచు రజిత వచ్చినప్పుడు ఇద్దాం."

"రజితకు అన్నీ చూపుదాం..తనకు కావాల్సిన వేదైనా అడిగితే మీరు కాదనకండి"అంది సంచీ లో సర్దుతూ రత్న..

"సరేలే... నీవూ మొండి దానివే, అలాగే చూపుదాం "అని లేచింది శారదమ్మ.

రజిత, శ్రావ్య వచ్చినరోజు ఇల్లంతా సందడే! చెల్లి ని తీసుకు రావడానికి ఆఫీసుకు సెలవు పెట్టాడు ప్రభాకరం.

శ్రావణి, శ్రావ్యా ఒకరితో ఒకరు బాగా కలిసిపోయి ఆడుకున్నారు. అమ్మ తోనూ, అన్నయ్య వదినలతో బోలెడన్ని అమెరికా విశేషాలు పంచుకుంది రజిత.

వారం రోజులు ఇక్కడ గడిపి, ఇంకో వారం అత్తగారింటికి వెళ్ళి తిరిగి వచ్చి మరు రోజే వెళ్లి పోతున్నానని తన ప్రోగ్రాం చెప్పింది రజిత..'మరీ రెండు వారాల ట్రిప్' అనేసరికి అందరికీ నీరసం వచ్చింది

వచ్చిన మూడో రోజున శారదమ్మ తన దగ్గర వున్న సొమ్ముల గురించి చెబితే చూస్తానన్నది రజిత.

రత్న అత్తగారు అడిగిన సంచీ తెచ్చి ఇచ్చి వెళ్ళబోతూ వుంటే "వుండు రత్నా .."అంది.

"రెండు సెట్లు గా అమ్మ చెప్పినా, రెండూ చూసి నీకు కావాల్సినవి నీవు తీసుకో రజితా.." అంది రత్న

అవి చూస్తున్నప్పుడు శ్రావ్య వచ్చి చూస్తూ గౌరీ శంకర పీటం చూసి "ఇది చాలా బాగుంది అమ్మమ్మా నేను తీసుకోనా?"అని అడిగింది. శారదమ్మ మాట్లాడేంతలో రత్న "నీకు నచ్చితే తీసుకో శ్రావ్యా" అంది

చివరిగా జడ బిళ్ళ చూస్తూ "ఇది శ్రావ్యకు బాగుంటుంది. భారత నాట్యం నేర్పిస్తామనుకుంటున్నా శ్రావ్యకు..తీసుకోనా?" అన్న రజిత తో

"అదీ.....?" అని శారదమ్మ జవాబిచ్చేంతలో

"తప్పకుండా రజితా! భారత నాట్యమప్పుడు తలపై చక్కగా అమరుతుంది." అంది రత్న సంతోషంగా.

శారదమ్మ విభజనలో ఒక్క గౌరీ శంకర పీటం, జడ బిళ్ళా తప్ప మిగిలినవన్నీ అలాగే కుదిరాయి...

వారం రోజుల తరువాత అత్తగారింటికి వెళ్లి, వూరికి వెళ్ళే ముందు రోజు వచ్చింది రజిత. పొద్దున్న అంతా ప్యాకింగ్ చేసి సాయంత్రం "కొంచెం షాపింగ్ వెడదాము వదినా " అని రత్నను అడిగింది.

శారదమ్మతో "అమ్మా నీవు ఇచ్చిన వెండి మార్చుకుని నాకు కావాల్సినది ఏదైనా ఒక వస్తువు కొనుక్కుంటానే.."అనంటే శారదమ్మ మాట్లాడలేదు ఒక క్షణం...తరువాత అనుకుంది నిజమే కదా...పాతవి పెట్టుకుని ఏమి చేస్తారు? కొత్తవి అయితే వాడుకుంటారు అని.

వెండి సామాను తీసుకుని రత్నతో కలిసి షాపుకు వెళ్ళింది. పాతవి అన్నీ తూకం వేయించ బోతూ వుంటే అందులో నుండీ గౌరీ శంకర పీటం పక్కకు పెట్టింది రత్న "ఇది శ్రావ్యకు నచ్చింది కదా!"అంటూ.

"వేసెయ్యి వదినా శ్రావ్యకు గుర్తు కూడా వుండదు. కొత్తది తీసుకుంటున్నా కదా! " అంది.

గౌరిశంకర పీటం వెనుక వున్న కథ రజితకు తెలియదు కదా అని అనుకుంది రత్న.

పాత వెండి తూకం వేసి వాల్యూ చెప్పాక వెండి బౌల్ ఒకటి కొనుక్కుంది రజిత.

తరువాత బగారు నగలు వున్న సెక్షన్ వైపుకి నడిచారు. అక్కడ షో కేస్ లో అన్నీ చూస్తూ "ఈ బిళ్ళ తీయండి చూడాలి " అని సేల్స్ అబ్బాయిని అడిగింది. అది రాళ్ళు పొదిగిన జడబిళ్ళ. దాన్ని రత్నకు చూపుతూ

"ఇది లేటెస్టు గా, అందంగా వుంది ఇది తీసుకోనా?" అని అడిగింది

"అమ్మ ఇచ్చిన బిళ్ళ వుంది కదా"

"అది చిన్నది, పాతది కూడా...ఇది తీసుకుంటే ఇంకా బాగుంటుంది." అని పర్సులోనుండీ పాత బిళ్ళ వున్న డబ్బీ తీసి

"దీనిని వాల్యూ చెయ్యండి అని చెప్పింది..."

"ఇది చాలా పాతది అమ్మా. బంగారం ఎక్కువ లేదు కానీ ఆంటీక్ వాల్యూ ఎక్కువ "అన్నాడు.

"పర్వాలేదు...ఎంత వస్తుందో చెప్పు..ఈ కొత్త బిళ్ళ నాకు నచ్చింది " అంది రజిత సేల్స్ బాయ్ యజమాని దగ్గరకు ఆ బిళ్ళ తీసుకుని వెడుతూంటే ' ఇప్పుడే బాత్రూం వెళ్ళివస్తా" అని సేల్స్ బాయ్ వెనుకనే వెడుతూ ఇందాక వెండి కొన్న సేల్స్ మాన్ ను బాత్రూం ఎక్కడో అడిగి వెళ్ళింది రత్న. వెనక్కి వచ్చేసరికి రజిత డబ్బులు ఇచ్చే కౌంటర్ దగ్గర కనిపించింది. ఇంటికి వచ్చాక తను కొన్న వెండి బౌల్ శారదమ్మ కు చూపించింది రజిత. ఎందుకో బంగారు బిళ్ళ చూపలేదు.

మరురోజు రజిత, శ్రావ్య లను ఫ్లయిట్ ఎక్కించి ఎయిర్ పోర్టు నుండీ నేరుగా బంగారం షాపుకు వెళ్లి ఇంటికి వచ్చారు రత్న, ప్రభాకరం లు.

రాత్రి భోజనాల తరువాత గౌరీ శంకర పీటము, జడబిళ్ళ శారదమ్మ చేతికి ఇస్తూ

"అత్తయ్యా, రజిత ఎయిర్ పోర్టు లో ఈ రెండూ నా చేతిలో పెట్టి వెళ్ళింది" అంది రత్న

"ఎంత మంచి ఆలోచన చేసింది రజిత! ఇవి రెండూ ఇక్కడే వుండాలని కోరుకున్నాను నేను.." సంతోషంగా అనింది శారదమ్మ.

"మీరు కోరుకున్నట్టే జరిగింది కదా...మళ్ళీ ఈ విషయం రజితను అడక్కండి.." తృప్తిగా అంది రత్న.

రాత్రి పడుకున్నప్పుడు బోడిగా వున్న తన వుంగరపు వేలును చూసుకుంటూ ...ఎయిర్ పోర్టు నుండీ నేరుగా బంగారపు షాపుకు వెళ్లి సేల్స్ అబ్బాయికి చెప్పివుంచిన విధంగా ఆ రెండు వస్తువులనూ తీసుకుని, దగ్గర వున్న డబ్బు సరిపోక తన ఉంగరం అమ్మేయాల్సిన రావటం గుర్తుకు

తెచ్చుకుంది... పక్కనే నిద్రపోతున్న ప్రభాకరం వైపు ప్రేమగా చూస్తూ తనతో సహకరించడమే కాదు “ఈ సారి బోనస్ రాగానే నీకు ఉంగరం కొంటాను రత్నా! నీ మంచిమనసుకు సాక్షిగా... మా ఇంటి రత్నానివి కదా ” అనటం గుర్తుకు వచ్చి అతనికి దగ్గరగా జరిగి ప్రేమగా భర్త మీద చేయ్యివేసింది రమ.

వంశపారంపరంగా వచ్చే కొన్ని వస్తువులు వారసులకు చేరాలనే తాపత్రయం పెద్దవారికి వుండటం సహజమే.. అంతేకాదు మధ్యతరగతి కుటుంబాలలో ప్రతి వస్తువు వెనకా ఒక జ్ఞాపకం..సంకల్పం ..కష్టం ఎన్నో వుండవచ్చు...వాటికి విలువనిస్తూ కాపాడుకునే వారు కొందరు. పాత రోత, కొత్త ప్రియం అంటూ కొత్తదనానికి ఇష్టపడేవారు కొందరు..మానవనైజాలు పలురకాలు ..దేనినీ తప్పులు పట్టలేం.. కొందరు రత్నలు , కొందరు రజితలు వున్నంత వరకూ పాత, కొత్తలు కలుస్తూనే వుంటాయి!!

Click here to share your comments on this story